

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1752. usque ad
Annum 1757 - Cum Appendice ad Annos 1744. 1745. 1748

Luxemburgi, 1758

XXIII. Oppidum Mathelicæ in Piceno ad primævum Statum Civitatis
reintegratur, & quatenus opus sit, ex integro erigitur, ac instituitur, cum
omnibus honoribus, juribus, & prærogativis, cæteris ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74789](#)

scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

§. 12. Non obstantibus quibusvis etiam in synodalibus, provincialibus, universalibus, generalibusque Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac primodiici Monasterii, & Ordinis prefati etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboris Statutis, & confuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis Superioribus, & personis in genere, vel in specie etiam in contrarium præmissorum forsitan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut etiam aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si deverbo ad verbum nil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent eisdem presentibus, pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo labore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, ac specialiter, & expressè harum quoque serie derogamus, ceterisque contraria quibuscumque.

§. 13. Nulli ergo omnino hominum licet hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, roboris, adjectionis, decreti, & derogationis infringere, vel ei auctu temerario contraire, si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotens Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Magorem Anno Incarnationis Dominice Millesimo septingentesimo quinquagesimo tertio, Tertio Iudicio Septembris, Pontificatus Nostri Anno Quartodecimo.

Ph. Rinaldi.	Ph. Frigerius.
F. Præfisi.	I. Rey.
I. Miliatus.	I. M. Travagli pro Rmo Correctore.
Loco † Plumbi.	I. Rosa.

Oppidum Mathelicæ in Piceno ad primavæ statum Civitatis reintegratur, & quatenus opus sit, ex integro erigitur, ac instituitur, cum omnibus honoribus, iuribus, & prerogativis, ceteris ditionis Pontificiæ Civitatis competentibus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

CIRCUMSPECTA Romani Pontificis gratiarum Dispensatoris providentia devotos, & fideles suos, & Temporalis S. R. E. Dictionis Subditos, præsertim illos, qui sincera fidei, & devotionis affectum erga Apostolicam hanc Sanctam Sedem gerere comprobantur, amplioribus honoris, decoris, & honorificentia Titulis, nec non specialis benevolentia favoribus amplecti solet, prout Personarum, Locomorumque qualitatibus, & meritis conspicit convenire.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Confalonieri, & Piores Terræ

nostræ Mathelicæ, representantes etiam dilectorum Filios illius Universitatem, & Homines, quod Terra prædicta translatis temporibus, nouum titulo, verum etiam honoribus, & prerogativis, quibus Nobiles, & præcipua Civitates, potissimum ejusdem Status Nostræ Ecclesiastici gaudere solent, semper fuerit gavisa, quod autem dictos honorem, & Titulum Civitatis alias meruerit, manifestum apparet tum ob illius ab ultima antiquitate fundationem, prout Historici multa eruditione clari; illam nempe post seculum ab Urbe condita, evenisse afferunt, tum quia tempore Romana Reipublicæ, & Imperatorum inter magis conspicua, & illustriora Piceni Municipia habebatur, propter illius Cives in bello præstantes, & Incolarum frequentiam, ac demum ab initio Catholicæ Ecclesia gloria Cathedra Episcopalis claruit, prout testantur boni mem. Aequitius, qui Concilio Romano anno 487. celebrato interfuit, & Florentinus Episcopi Mathelicensis, qui damnationem in Civitate Constantinopolitana contra Theodorum Episcopum Cesareæ a fel. record. Vigilio Romano Pontifice Prædecessori Nostro latam, subscriptit. Postmodum vero ob temporum vicissitudines non solum prædictis honore, & gloria Cathedralis Ecclesiæ, quippe que Cathedrali Ecclesiæ Camerinensi canonice unita fuit, verum etiam eius decoro paulatim fuit privata, ita ut a pluribus Populorum deinde tanquam minimè illustris, & antiqua Piceni Civitas habita fuerit: quamvis interea quamplurimi ex ea tum pietatis, & sanctitatis, tum literarum, & armorum laude illustris Viri, Incolæque, & Ecclesiarum Cathedralium Præfules, Romanaque Curia Prælati, & S. R. E. præfatae Cardinales ortum duxerunt.

§. 2. Ipsa vero Terra, ut ceteræ Status Nostræ Ecclesiastici Civitates, gubernari, & regi pergit, atque in ea Gubernator a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super Consultationibus Communitatum, & Universitatum Status Nostræ Ecclesiastici prædicti Deputatorum electus (qui alias ex Signatura Referendarii erat) cum titulo Judicis resedit; pluresque artes, & artificia, & potissimum Lanificii, illiusque Commercium in ea florent. Memorata præterea Terræ Magistratus ex duplice Personarum gradu, Confalonieri nempe, qui existunt ex Familia præcipuis ejusdem Terræ sanguine conjunctis cum aliis quoque Nobilioribus aliarum Status Nostræ præfati Civitatum Familias, ac Prioribus Civibus constituitur. Insuper in dicta Terra, ejusque Territorio sex circiter mille Incolæ, & Habitatores numerantur, ac antiqua Secularis, & Collegiata cum Archipresbytero, prima Dignitate, tresdecim Canonicis, comprehensis in eis Theologali, & Penitentiario, atque una quidem in ipsa Terra, quatuor vero distinctæ Parochiales Ecclesiæ in ejus Territorio, sex itidem Virorum Regularium Cœnobia, una Domus Presbyterorum Congregationis Oratori S. Philippi Neri, & duo Monialium Monasteria, Mons Pietatis, duo pro Infirmis Xenodochia, seu Hospitalia, Undecim Laicorum Confraternitatis sub nonnullorum Sanctorum Invocationibus, decem specialium Artium Universitates, & sex Montes Frumentarii ad publicum, Pauperumque commodum, & levamen erecti reperiuntur. Ea propter dicti Exponentes pro eorum, ac Terræ hujusmodi, nec non illius, ac Territorii præfati Incolarum, Habitatorumque decore Terram prædictam antiquo decore Civitatis nomine insigniri, sive potius restituiri, atque reintegrari plurimum desiderant; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportuni providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares Personas a quibusvis Excommunicatis, Suspensionis, & Interdicti, alisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & penis a jure, vel ab Homine, quavis occasione, vel causa latitis, si quis quomodolibet innodata existunt, ad effectum praesentium tantum consequen. harum serie, absolventes, & absolutas fore carentes, supplicationibus etiam Dilecti Filii Nostri Hieronymi memorare Sanctae Romane Ecclesiae Diaconi Cardinalis Columnae nuncupati, ejusdem Terrae apud Nos, & dictam Sedem Protectoris, ejusdemque Sanctae Romane Ecclesiae Vice-Cancellarii, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, atque etiam motu proprio, & certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine, Terram Matelicam veteri Episcopali jambducum dignitate ornata, tituloque praestantis Civitatis etiam dictata, in primavem, & pristinum Civitatis honorem, cum omnibus, & singulis privilegiis, indultis, facultatibus, praeminentiis, gratiis, & immunitatibus suis, restituimus, & in antiquum statum, & denominationem Civitatis reponimus, & plenarie reintegramus, ac quatenus opus sit, Terram Matelicam praefatam in Civitatem perpetuo erigimus, instituimus, & confirmamus, eique Civitatis titulum, ac denominationem, cum omnibus honoribus, iuribus, prerogativis, ac decorationibus, quae ceteris omnibus Ditionis Nostre Pontificie Civitatibus competere dignocuntur, nec non Magistratus ejusdem Terrae in Civitatem, ut premititur, erecta confusa honoribus, & insigniis, quibus aliarum ejusdem Ditionis Civitatum Magistratus de jure, uti, & confutudine, gaude, seu uti possunt, pariformiter, ac pari modo, & absque ulla differentia gaudere, potiri, & uti, concedimus pariter, & impertimur, ac ejusdem Terrae Incolas, & Habitatores Civium nomine decoramus, ita tamen, ut pro tempore existens Episcopus Camerinensis in dicta Terra per Nos in Civitatem, sicut praemittitur, per praesentes erecta residere minime teneatur, sed illa Ecclesia Camerinensi, ut antea, subiecta remaneat.

Ecclesia tam
men Cameri-
nensi subje-
cta relinqui-
tur, nec in
ea Episcopus
residere ju-
betur.

Clavis pro
præmissorum
firmitate.

Aliter judi-
cari prohibe-
tur.

§. 4. Decernentes eadem praesentes Literas, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo, quod quicunque in præmissis ius, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet pretendentibus illis non conseruent, nec ad ea vocati, citati, & audiuti, neque cause, propter quas praesentes emanarint, sufficienter adducere, verificate, & justificate fuerint, aut ex alia quantumvis justa, legitima, & privilegiata causa, colore, pretextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissime, & totalis lassionis, ulla unquam tempore de subventione, vel obrepotionis, aut nullitatis vicio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consenserunt, aliòe quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expreßionem requirente defecu notari, impugnari, infringi, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, aut adverſus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudque quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quæsiplam in iudicio, vel extra, uti, sepius juvare posse: sed ipsas praesentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, siue plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabat, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicut in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caſularum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romane Ec-

clesiae praefatae Camerarium, & alios Cardinales etiam de Latere Legatos, & alios quoscumque quavis praeminentias, & potestate fungentes, & functuros, sublate eis, & eorum cuiilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, definiri debere; ac irritum, & inane, si fecus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, dictæ Terre, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expresa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc fervanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omitto, & forma in illis tradita obſervata, exprimenter, & inferenter, praesentibus pro plenè, & sufficiente expreſſis, & insertis habentes, illis alib in ſuo robore permanfuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expreſſe derogamus, caeterique contraria qui-buscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Pifatoris die xxvi. Septembris MDCCLIII. Pontificatus Nostri Anno Decimoquarto.

D. Card. Paſſioneus.

Publicat. eodem die, mense, & anno.

De cultus Maronis Epiftola ad R. P. Nicolau[m] Lercari a Secretis Congregationis de Propaganda Fide.

XXIV.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecte Fili, salutem, & Apostolicam
Benedictionem.

INTER cetera scripta Nobis exhibita, cum super ad Nos acceſſiti, illud deprehendimus, quod ad cultum Sancti Maronis Abbatis pertinet. Scriptis enim ad Congregationem de Propaganda Fide Dilectus Filius Frater Defiderius a Cafabiana Min. Obſerv., quem nos Ablegatum Noſtrum missum ad Ven. Fratrem Patriarcham Maronitarum, scriptis, inquam, Imagines Sancti Maronis Roma impreſtas, a Ven. Fratre Patriarcha Greco-Melchita Cyrillo diſciplas fuſte, & palam ab ipso declaratum, Sanctum Maronem inter Santos minime numerari, quippe qui haereticus vixerit, atque obierit, idque gravibus diffidiis Maronitas inter, & Greco-Melchitas occasionem præbuerit; timendum insuper, ne hujusmodi turbæ quotidie magis ingrauefcant; neque tumultum sedari, & compesci potuisse; tum quia post lauum difceſum e Locis, ubi ignem refringere curaverat, nonnulli Presbyteri palam dixerant, eum nullam auctoritatem habere quaſionis definiendæ, utrum Maro Sanctus extiterit, an haereticus; cum præſertim eorum Patriarcha aſſereret, Maronem, cum inter vivos ageret, & cum e vita deceſſit, haeresi pollutum fuſse: tum quia per Moncalles, ubi reſidet Patriarcha Greco-Melchita, quum iter feciſſet, ut cum eo colloqueretur, ipſum non invenerat,

Attentata
adversus S.
Maronis cul-
tum & ima-
gines, exor-
tag, inde diſ-
ſidia recen-
ſeguntur.